RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 25 september 2018 met nummer RvVb/S/1819/0095 in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0548/SA

Verzoekende partij mevrouw Brigitte SERU

vertegenwoordigd door advocaat Andre GODERIS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8660 De Panne, Veurnestraat 59,

bus 0001

Verwerende partij de GEWESTELIJKE OMGEVINGSAMBTENAAR van het

Departement OMGEVING, afdeling West-Vlaanderen

vertegenwoordigd door advocaat Yves FRANÇOIS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8790 Waregem, Eertbruggestraat

10

Tussenkomende partij de nv AQUAFIN

vertegenwoordigd door advocaat Erika RENTMEESTERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 15 februari 2018, geregulariseerd met een aangetekende brief van 22 juni 2018, de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 16 januari 2018.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning onder voorwaarden verleend voor het vervangen van een hoogspanningscabine op een perceel gelegen te 8660 De Panne, Duinkerkelaan 85, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie E, nummer 121.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 13 augustus 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 20 augustus 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 11 september 2018.

Advocaat Robin SLABBINCK *loco* advocaat André GODERIS voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Laura VANDERVOORT *loco* advocaat Erika RENTMEESTERS voert het woord voor de tussenkomende partij. De verwerende partij verschijnt schriftelijk

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 8 september 2017 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor "vervangen hoogspanningscabine" op een perceel gelegen te 8660 De Panne, Duinkerkelaan 85.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Veurne-Westkust', vastgesteld met koninklijk besluit van 6 december 1976 in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 oktober 2017 tot en met 17 november 2017, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 13 oktober 2017 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen heeft geen advies uitgebracht binnen de vastgestelde termijn, zodat het advies overeenkomstig artikel 26 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Omgevingsvergunningsdecreet) geacht wordt gunstig te zijn.

De verwerende partij verleent op 16 januari 2018 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij. Zij beslist:

DE AANVRAAG

Voor de aanvraag in kwestie is de gewestelijke omgevingsambtenaar bevoegd om de beslissing te nemen omdat het een aanvraag betreft die moet behandeld worden volgens de gewone vergunningsprocedure maar niet moet voorgelegd worden aan de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie.

. . .

De aanvraag valt onder punt 16° ('aanvragen met betrekking tot infrastructuur met openbaar karakter voor het afvoeren van hemel-, oppervlakte- en afvalwater in functie van de bovengemeentelijke saneringsopdracht, met uitzondering van de waterzuivering') van de lijst van de Vlaamse projecten vastgesteld in toepassing van artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

De aanvraag omvat de volgende stedenbouwkundige handelingen: de nieuwbouw of het aanleggen van een hoogspanningscabine bij een bestaand pompstation.

De aanvraag voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit (iioa) omvat:

de exploitatie van een transformator van 160 kVA.

De aanvraag omvat voor de ingedeelde inrichting of activiteit:

rubriek	aard	omschrijving	hoeveelheid + eenheid
12.2.1°	nieuw	Een transformator	160 kVA

Zodat de ingedeelde inrichting of activiteit voortaan omvat:

rubriek	omschrijving	totale hoeveelheid	klasse
12.2.1°	Een transformator	160 kVA	3°

DE PLANOLOGISCHE LIGGING EN DE BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING

. . .

ANDERE ZONERINGSGEGEVENS

De aanvraag is gelegen langs de N34 (Koninklijke Baan).

De omgeving van de aanvraag wordt gekenmerkt door een heterogene hoofdzakelijk residentiële bebouwing. In de onmiddellijke omgeving komen zowel vrijstaande eengezinswoningen als appartementsgebouwen voor.

De dichtste woningen situeren zich op ca. 15m.

. . .

INHOUDELIJKE BEOORDELING

De hoogspanningscabine behoort tot pompstation Duinkerkelaan van Aquafin dat het afvalwater van een grootste deel van De Panne verpompt naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Wulpen. De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften omdat in woongebied ook openbare nutsvoorzieningen kunnen worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De nieuwe hoogspanningscabine wordt achteraan een perceel voorzien waarop het pompstation werd opgericht. Dit pompstation heeft de typologie van een eengezinswoning. De hoogspanningscabine heeft beperkte afmetingen (9,32m2 en hoogte 2,25m) en wordt op een afstand van 2,60m tot de zijperceelsgrens ingeplant, wat zeker aanvaardbaar is. De cabine wordt afgewerkt in rustiek gele gevelstrips wat ook zal bijdragen aan de visuele integratie in haar omgeving. De ruimtelijke impact is zeer beperkt. Er wordt na uitvoering van de werken geen hinder veroorzaakt en de nieuwe toestand zal veiliger zijn dan de huidige, want de bestaande inpandige hoogspanningscabine werd afgekeurd.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is voor vergunning vatbaar, mits onderstaande voorwaarden strikt worden nageleefd.

De hinder en risico's voor mens en milieu ten gevolge van de aangevraagde exploitatie van de ingedeelde inrichting en activiteit, kunnen tot een aanvaardbaar niveau worden beperkt.

BESLUIT

Art 1. §1 Aan Aquafin met als adres Dijkstraat 8 te 2630 Aartselaar wordt de vergunning verleend voor de aangevraagde stedenbouwkundige handelingen voor het vervangen hoogspanningscabine, gelegen Duinkerkelaan 85 te 8660 De Panne, kadastraal bekend : De Panne: 2e afd., sectie E, nummer(s): 121.

§2 Aan Aquafin met als adres Dijkstraat 8 te 2630 Aartselaar wordt de vergunning verleend voor de exploitatie van de aangevraagde ingedeelde inrichting of activiteit voor het vervangen hoogspanningscabine, gelegen Duinkerkelaan 85 te 8660 De Panne, kadastraal bekend : De Panne: 2e afd., sectie E, nummer(s): 121 omvattende:

. . .

- Art. 4 De omgevingsvergunning is afhankelijk van de strikte naleving van de volgende voorwaarden en/of lasten:
- §1 <u>de volgende voorwaarden en lasten met betrekking tot de stedenbouwkundige</u> handelingen:
 - De werken mogen niet uitgevoerd worden tussen 1 juli en 15 september

§2 de volgende milieuvoorwaarden:

• algemene en sectorale milieuvoorwaarden van titel II van het VLAREM en desgevallend titel III van het VLAREM.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende en de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt het volgende met betrekking tot de hoogdringendheid:

"...

Het kan niet betwist worden dat als NV. AQUAFIN de werken zou aanvangen, dit een onherstelbare schade en hinder zal veroorzaken. Zoals reeds aangegeven betreft het een volledig nieuwe constructie en dus géén vervanging van een oude installatie. De impact en het blijvend karakter rechtvaardigen een schorsing in afwachting van een beslissing omtrent het verzoek tot vernietiging van de vergunning.

Eenmaal de constructie gerealiseerd is, zal verzoekster op definitieve wijze geconfronteerd worden met een blokconstructie dat ernstige hinder en nadelen zal opleveren zoals hiervoor werd omschreven. De constructie is industrieel gegeven dat totaal in disharmonie zal zijn met de woonfunctie van de omliggende appartementen. Vanuit de woonruimte of vanuit de slaapkamers zal verzoekster telkenmale geconfronteerd worden met een onesthetische blok waardoor woon en leefklimaat niet meer mogelijk is. De constructie is niet gelijk te stellen met een woning of bouw van appartementen in die mate dat de tolerantie zoals deze gevraagd wordt in woongebieden kan benaderen.

De ongemakken in verband het zicht en het lawaai zullen dan permanent zijn. De behandeling van deze zaak is dan ook onverenigbaar met de behandelingstermijn van de vordering tot nietigverklaring.

..."

2. De verwerende partij antwoordt als volgt:

"

Onrechtstreeks schijnt zij toch een hoogdringendheid op te werpen, meer bepaald dat het afwachten van de normale doorlooptijd van een annulatieberoep te lang op zich zal laten wachten waardoor moet geschorst worden.

Het is vaste rechtspraak dat de al dan niet lange doorlooptijd van een annulatieberoep op zich geen hoogdringendheid uitmaakt (R.v.St. inzake Verbrandt e.a., nr. 228.640, 6 oktober 2014; R.v.St. inezkr Verbrandt e.a., nr. 228.641, 6 oktober 2014; R.v.St. inzake Wittocx en v.z.w. Herenhof, nr. 232.951, 19 november 2015; R.v.St. inzake Belgische Staat, nr. 240.067, 4 december 2017).

2 Hoewel verzoekende partij erkent dat aan de hand van stukken en concrete elementen het spoedeisend karakter van de zaak moet bewezen worden, laat zij na dat te doen. Op ruime afstand van haar woning, zal achter beplanting een klein bouwwerk van 9,32m² groot en amper 2,25m hoog opgetrokken worden.

Louter op grond van subjectieve beweringen schat zij de impact op de omgeving (en haarzelf) als groot in, evenals de vrees om voor een voldongen feit te staan, wat op zich evenmin de hoogdringendheid kan verantwoorden (R.v.St. inzake n.v. Storm Dilsen-Stokkem, nr. 231.643, 18 juni 2015).

Uit geen enkel stuk blijkt dat het woon- en leefklimaat van verzoekende partij ernstig geschaad wordt. Daarenboven woont verzoekende partij in een drukke woonomgeving met talrijke woningen en appartementsblokken. Dergelijke kleine constructie heeft op zich geen enkele onaanvaardbare invloed op haar leefklimaat:

"De woning van de verzoekende partij is bovendien gelegen in een druk bebouwde stedelijke omgeving. Het komt in die omstandigheden aan een verzoekende partij toe om aan te tonen dat de hinder die veroorzaakt wordt door een bestreden project als ernstiger moet beschouwd worden dan de hinder eigen aan het wonen in een druk bebouwde stedelijke omgeving. Het betoog van de verzoekende partij voldoet daar niet aan. "

RvVb/S/1718/1103 dd. 10.07.2018 inzake Jacobs.

Er is van hoogdringendheid geen sprake.

3. De tussenkomende partij stelt het volgende:

"...

In casu heeft tussenkomende partij reeds vermeld dat de constructie inmiddels is gebouwd en afgewerkt. Dit kan tussenkomende partij bezwaarlijk ten kwade worden geduid, nu verzoekende partij zelf tussenkomende partij niet op de hoogte heeft gebracht van de procedure tot schorsing die zij heeft ingesteld en deze hiervan dus niet tijdig op de hoogte was. Daar waar verzoekster de hoogdringendheid baseert op de beweerde visuele hinder, kan de schorsing geen nuttig effect meer hebben.

Verzoekende partij motiveert haar hoogdringendheid bovendien onder de titel 'moeilijk te herstellen nadeel', zijnde de oude vereiste om tot schorsing te kunnen overgaan. Zij stelt zeer algemeen dat "niet betwist kan worden" dat de werken "onherstelbare schade en hinder" zullen veroorzaken omdat een volledig nieuwe constructie wordt gebouwd in plaats van de vervanging van de oude. Waarom dit verschil zou leiden tot onherstelbare schade en hinder is tussenkomende partij echter niet duidelijk. De zeer algemene bewering dat "de impact en het blijvende karakter" een schorsing zouden rechtvaardigen, kan evenmin volstaan.

Verzoekende partij haalt verder aan dat zij, eenmaal de constructie gerealiseerd is, "op definitieve wijze" geconfronteerd zal worden met een blokconstructie, met een "industrieel gegeven dat totaal in disharmonie zal zijn met de woonfunctie van de omliggende appartementen", met een "onesthetisch blok" waarop zij vanuit woonruimte of slaapkamer zal kijken en waardoor "woon en leefklimaat niet meer mogelijk zijn".

Tussenkomende partij toont nogmaals foto's van de constructie zoals zij inmiddels is gebouwd:

. . .

Men kan dit bezwaarlijk een esthetisch onaanvaardbare industriële blokconstructie noemen die vreemd is aan de omgeving en/of die aanleiding zou kunnen geven tot een aantasting van de woon- en leefkwaliteit van de omwonenden. Het gebouw heeft het uitzicht van een klein tuinhuis en is opgericht in hoogwaardige materialen, aansluitend bij de omliggende bebouwing. Van visuele hinder vanuit de woonruimte of slaapkamer is evenmin sprake. Verzoekende partij toont dit in ieder geval niet aan, en de bovenvermelde foto's bewijzen integendeel dat het groenscherm voldoende buffering biedt. Bovendien kan, zelfs wanneer men zicht heeft op deze constructie, dit bezwaarlijk als hinderlijk worden aanzien : het zicht op het hoofdgebouw is en blijft veel dominanter voor wat verzoekende partij betreft, om nog maar te zwijgen van het nieuwbouwproject dat op het rechts aanpalende perceel wordt voorzien en dat ten aanzien van verzoekster voor veel meer visuele hinder zal zorgen dan de kleine hoogspanningscabine.

. . .

Voor zover verzoekster melding maakt van permanente ongemakken ingevolge lawaai, bewijst zij niet dat de betrokken installatie voor geluidsoverlast zal zorgen, noch maakt zij aannemelijk dat de situatie zou wijzigen ten opzichte van de toestand voorafgaand aan de aanvraag met de oude hoogspanningscabine.

Gelet op dit alles, moet de beweerde hoogdringendheid in hoofde van verzoekende partij worden afgewezen.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Met de bestreden beslissing wordt een omgevingsvergunning onder voorwaarden verleend voor het vervangen van een hoogspanningscabine. De bestaande hoogspanningscabine die zich in het gebouw bevindt voldoet niet meer aan de hedendaagse normen. De nieuwe hoogspanningscabine wordt buiten het gebouw voorzien, aan de zijde van de perceelsgrens met het perceel van de verzoekende partij.

Bij haar schriftelijke uiteenzetting voegt de tussenkomende partij een foto toe waaruit blijkt dat de betrokken constructie reeds gebouwd is. Ter zitting van 11 september 2018 erkent de verzoekende partij dat de bestreden beslissing inmiddels is uitgevoerd en verklaart zij om die reden niet langer aan te dringen op de vordering tot schorsing.

3.

Er is, gelet op wat voorafgaat, dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1.	De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.				
2.	De uitspraak over de kosten wordt uitge vernietiging.	steld tot de beslissing over de vordering tot			
	arrest is uitgesproken te Brussel in openbar ner.	e zitting van 25 september 2018 door de derde			
De	e toegevoegd griffier,	De voorzitter van de derde kamer,			
St	ephanie SAMYN	Filip VAN ACKER			